

Nová budova Nové scény ND?

Česká televize (Události, komentáře) 11. listopadu 2009.

Moderátor: Martin Veselovský.

Moderátor:

A ve studiu jsou Michal Dočekal, šéf činohry Národního divadla. Dobrý večer.

Michal Dočekal, šéf činohry, Národní divadlo:

Dobrý večer.

Moderátor:

A historik architektury Zdeněk Lukeš, dobrý večer i vám.

Zdeněk Lukeš, historik architektury:

Dobrý večer.

Moderátor:

Pane Dočekale, Národní divadlo tím získává Novou scénu, novou budovu de facto. Potřebuje ji?

Michal Dočekal, šéf činohry, Národní divadlo:

Já si myslím, že ano. Ono ji teda fakticky nezískává, protože Malá scéna patří Národnímu divadlu od toho roku 83.

Moderátor:

Činohra de facto.

Michal Dočekal, šéf činohry, Národní divadlo:

V posledních, myslím, patnácti letech tam soubory Národního divadla nehrály. A já, pokud můžu mluvit za činohru, tak já jsem tomu rád, že se vracíme na Novou scénu, i když to nebude určitě bez problémů.

Moderátor:

Tak původně, pokud se úplně nepletu, to měl být jakýsi multifunkční, možná experimentální prostor. Tak úplně se to nepodařilo. Tak co plánujete tak úžasného pro tento nový prostor z hlediska činohry? To neberte jako sarkasmus. Mělo by to být úžasné, je to Národní divadlo.

Michal Dočekal, šéf činohry, Národní divadlo:

U toho, co se nepodařilo, jsem nebyl, a doufám, že budu u toho, co se podaří. My plánujeme celkem jednoduchou věc. Každé velké divadlo v těch rozměrech jako je Národní divadlo ve světě má moderní scénu nebo scénu pro moderní dramaturgii a odpovídající tomu třeba i architektonicky. Takže ta myšlenka Nové scény, si myslím, že je správná. Ta realizace samozřejmě, která probíhala na začátku osmdesátých let, je velmi problematická. My dědíme to, co prostě dědíme, a nemáme dost peněz na to, abychom to zlepšili zatím. Ale v každém případě pro moderní a současnou dramaturgii scénu potřebujeme, a to tam taky budem uvádět.

Moderátor:

Pan Dočekal minimálně dvakrát použil, pane architektke, slovo "problematická" v souvislosti s touto budovou architektka Karla Pragera. Ta, stejně jako jeho Federální shromáždění, vzbuzovala už od počátku prostě ty emoce. Tak co je na ní z architektonického hlediska tak rozporuplného, že nutno to nazvat „problematická“?

Zdeněk Lukeš, historik architektury:

No, tak ona je to taková stavba, která se rodila strašně rychle, protože tam měla stát úplně jiná budova s jinou funkcí. Na poslední chvíli bylo rozhodnuto, že se tam postaví další scéna pro Národní divadlo, a ten původní architekt Pavel Kupka, který měl dělat ten úplně jiný dům a už měl vlastně postavené základy pro něj, tak byl odvolán a architekt Karel Prager říkal: "Já to dokážu." A v tom šibeničním termínu vlastně předělal celý projekt a...

Moderátor:

... dokázal to.

Zdeněk Lukeš, historik architektury:

... dokázal to, ovšem samozřejmě za to zaplatil tím, že některé věci tam byly nedomyšlené, provozní třeba, nebo otázka akustiky toho sálu. Neosvědčilo se příliš taky to experimentální přestavitelné jeviště. Já jsem shodou okolností byl na premiéře toho nešťastného Strakonického dudáka, a myslím, že to byl velký nápor tedy nejenom na nás diváky, ale taky i na ty herce. Takže tohleto všechno byla daň za tu rychlost. Na druhé straně nelze neupřít

té budově i určité zajímavosti. Ten nápad obložit kamenné průčelí skleněnými obrazovkami, které navrhl Stanislav Libenský, určitě je zajímavý. Škoda jen, že ve výsledku v proporcích ta budova postrádá jakousi eleganci. Nicméně...

Moderátor:

Jenom, pardon pane architektke, vy jste se, pane Dočekale, před zejména reportáží ošival při větách o akustice uvnitř té budovy a o tom, jakým způsobem to bude vyhovovat snad pro operu nebo pro činohru a tak dále. Tak je potřeba tam s akustikou něco dělat?

Michal Dočekal, šéf činohry, Národní divadlo:

Určitě. Tam jenom bylo řečeno, že proniká hluk zvenku. Hluk zvenku neproniká, ale akustika té budovy, promiňte mi to slovo, musím znovu opakovat - je problematická, a proto tam opera zatím účinkovat nemůže. My se o to pokusíme, ale s akustikou vnitřní by bylo velmi, velmi potřeba něco udělat.

Moderátor:

Vy jste říkal, že nemáte peníze na to, abyste s tím dědictvím udělali něco radikálního. Peníze na to, aby se udělalo něco s akustikou uvnitř, jsou?

Michal Dočekal, šéf činohry, Národní divadlo:

To není otázka na mě. Já nejsem ředitel Národního divadla, ale mohu mluvit...

Moderátor:

No dobře, tak ale víte jako šéf činohry, jestli dostanete funkční prostor.

Michal Dočekal, šéf činohry, Národní divadlo:

Mohu mluvit ze svých znalostí. Tak zatím na to peníze nejsou, ale pokud budou a až budou, tak akustika bude první věc, která bude v řešení.

Moderátor:

Činohra Národního divadla má samotné Národní divadlo, Stavovské divadlo, Kolowrat, teď tedy přibude čtvrtý prostor. Když ještě šáhnu k vyjádření ředitele Národního divadla Ondřeje Černého z dneška, tak říká, že Nová scéna je prostor, který zásadně chyběl uměleckým souborům Národního divadla, aby mohly dělat divadlo 21. století. Co si pod tím má laik představit?

Michal Dočekal, šéf činohry, Národní divadlo:

Já nevím, ale já bych znovu opakoval to, co jsem řekl. My potřebujeme moderní prostor pro současnou a moderní dramaturgii. Ne že bychom nemohli na scéně Národního divadla nebo Stavovského hrát současné hry, ale v každém případě jsou to budovy z 18. nebo respektive 19. století. A tam dochází k jistému napětí, které ne vždy těm budovám, respektive těm hrám vyhovuje. Takže takhle já bych na to odpověděl, takhle to vnímám.

Moderátor:

Dobře.

Michal Dočekal, šéf činohry, Národní divadlo:

Kolowrat je fajn, ale je to půda, která původně byla míněna a zřízena jako nahrávací studio.

Moderátor:

Pane architektke, už někdy na začátku září se objevily představy, že by měla být vypsána soutěž na rekonstrukci budovy Nové scény.

Zdeněk Lukeš, historik architektury:

Já myslím, že tam došlo k jakémusi zkresení. Jistá firma, která vypisuje každý rok pro mladé architektky téma, jak se vrhnout na nějaký slavný objekt a něco s ním udělat a využít k tomu její materiály tak si vybrala v Praze tuhle budovu.

Moderátor:

No, ale ta otázka zní...

Zdeněk Lukeš, historik architektury:

A já vím, o co vám jde. Jestli je to nedotknutelné dílo a nebo jestli se možná můžeme nějakým způsobem pokusit s tím něco udělat.

Moderátor:
Případně jak.

Zdeněk Lukeš, historik architektury:

Ano. A já bych začal exteriérem, protože za touto Novou scénou se skrývá jedno z nejtrapnějších prostor vlastně Prahy, mrtvolná záležitost - studené takové náměstí, celé z kamene, kde se člověk téměř bojí. A já si myslím, že tam by se mělo začít, a je to třeba krásné téma pro současné mladé designéry. Máme skvělé designéry. Proč tam nenavrhnou třeba nějaké extravagantní barevné sezení v tom prostoru? Proč nějakým způsobem ten prostor neatakovat? Něco se tam už odehrává v létě, kdy tam Národní divadlo postaví stan a podobně, tak to je jedna z cest třeba, jak ten prostor oživit. Jak oživit vlastní Novou scénu, toť otázka. Není to vůbec jednoduché samozřejmě. Uvnitř se také nachází velmi sporná dekorace ve stylu socialistického realismu. Pro někoho to může být dokument doby a mělo by se to podle něj chránit, pro někoho jiného je to třeba dát pryč. O tom asi musí rozhodnout odborníci, ale určitě jakýsi atak současného světa by tam být mohl. Tak jako samozřejmě, když se tam budou hrát skvělá současná představení, tak to bude perfektní, že jo, tak současně i současný design měl by se nějakým způsobem podepsat.

Moderátor:

To už bude potom úkol na vás. Pane řediteli, pane architektke, díky za vaši návštěvu. Na shledanou.

Michal Dočekal, šéf činohry, Národní divadlo:

Na shledanou.

Zdeněk Lukeš, historik architektury:

Na shledanou.